

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/138/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010984
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119010984.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., v trestnej veci obžalovanej O. V., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 18. novembra 2020, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 20.07.2020, sp. zn. 6T/57/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanú O. V., nar. XX.XX.XXXX v O. O., trvale bytom V., P. č. XXX/XX

o d s u d z u j e

podľa § 158 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 700,- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanej ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený n á h r a d n ý trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Banská Bystrica uznal obžalovanú O. V. rozsudkom zo dňa 20.07.2020, sp. zn. 6T/57/2019 vinnou zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 03.01.2019 v čase okolo 11:13 hod. na ceste č. II/578 v km 4,50 okrese O. O. viedla v smere od obce I. do O. O. osobné motorové vozidlo zn. B. R. ev.č. BB-XXXDY tak, že neprispôsobila rýchlosť a techniku jazdy najmä svojim schopnostiam, poveternostným podmienkam a stavu a povahe vozovky, v dôsledku čoho dostala s vozidlom šmyk a prešla s ním do protismernej časti vozovky, kde pravou prednou a bočnou časťou vozidla narazila do ľavej prednej časti protiidúceho osobného motorového vozidla zn. E. Y. ev.č. BB-XXXBN, ktoré viedol X. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý pri dopravnej nehode utrpel zlomeninu bázy V. záprstnej kosti ruky pravej hornej končatiny s odreninou, odreninu v čelovej krajine hlavy vľavo, odreninu v oblasti lakťa ľavej hornej končatiny a odreninu v oblasti kolena ľavej dolnej končatiny, ktoré zranenia znalec v odbornom vyjadrení hodnotí ako zranenia s primeranou dobou liečenia v trvaní 6 - 9 týždňov so závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu jeho života nepresahujúcim dobu 6 týždňov, spolujazdkyňa X. B., sediaci na prednom sedadle spolujazdca, A. B., nar. XX.XX.XXXX utrpela zlomeninu III.-VI. rebra vľavo, krvný výron do veľkého bedrového svalu vľavo, pomliaždenie kolena pravej dolnej končatiny a poranenie meniskov kolena pravej dolnej končatiny s chondromaláciou,

ktoré zranenia znalec v odbornom vyjadrení hodnotí ako zranenia s primeranou dobou liečenia v trvaní 4 - 6 týždňov, so závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu jej života nepresahujúcim dobu 6 týždňov a spolujazdkyňa obvinenej, sediaca na prednom sedadle spolujazdca, I. V., nar. XX.XX.XXXX utrpela pomliaždenie záhlavovej krajiny hlavy, otras mozgu a podvrtnutie krčnej chrbtice, ktoré zranenia znalec v odbornom vyjadrení hodnotí ako zranenia s primeranou dobou liečenia v trvaní 4 - 6 týždňov, so závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu jej života nepresahujúcim dobu 6 týždňov.

Za to okresný súd obžalovanej podľa § 158 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 56 ods. 2 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výške 700,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanej ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 20 dní. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil obžalovanej trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 16 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podala včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná, a to najskôr stručným písomným podaním prostredníctvom svojej obhajkyne, doručeným okresnému súdu elektronicky dňa 03.08.2020 s tým, že toto smeruje proti výroku o treste, ako aj konaniu, ktoré predchádzalo vydaniu rozsudku. Takto podané odvolanie následne opäť prostredníctvom obhajkyne zdôvodnila ďalším písomným podaním zo dňa 06.10.2020, doručeným okresnému súdu elektronicky dňa 08.10.2020. V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že namietá najmä uloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Vo vzťahu k jeho možnému uloženiu na hlavnom pojednávaní zdôrazňovala potrebu zohľadňovania účelu, funkcie, efektivity, primeranosti ukladaného trestu a aj na nevyhnutnosť prihliadnuť na časové aspekty a súvislosti, nakoľko len včas uložený trest môže plniť svoju funkciu. Odo dňa predmetného skutku do dňa hlavného pojednávania 20.07.2020, ako aj doposiaľ uplynul značný čas (21 mesiacov), počas ktorého času nebola nijako priestupkovo, trestne, či inak riešená, najmä nie na úseku cestnej premávky. S časovým aspektom ukladania trestu zákazu činnosti sa okresný súd nijako nevysporiadal. Z incidentu sa jednoznačne a dostatočne poučila a najmä nepredstavovala a ani nepredstavuje žiadne riziko pre spoločnosť. Dáva do dôraznej pozornosti, že ani tesne po skutku vôbec nemala zadržaný vodičský preukaz, a teda už v danom čase kompetentné orgány zjavne vyhodnotili jej rizikovosť pre spoločnosť ako minimálnu/žiadnu. Poškodení si žiadne nároky voči nej neuplatňovali a pokiaľ im zákon dal právo odoprieť jej súhlas s trestným stíhaním, toto aj využili. Ďalej poukazovala na splnenie kritérií na upustenie od potrestania, keďže k náprave postačovalo už samotné prejednanie veci, v ktorej súvislosti považuje rozsudok za nepreskúmateľný pre nedostatok (absenciu akéhokoľvek) odôvodnenia v danom smere. Uloženie trestu zákazu činnosti v takejto výmere je neprimerané, popiera sa ním želaný efekt trestu. Poukazuje aj na skutočnosť potreby disponovania vodičským oprávnením z dôvodu, že sú na túto skutočnosť odkázané aj jej deti a taktiež je jej toto nevyhnutné aj pri výkone jej zamestnania, teda v súvislosti s nevyhnutnosťou získania príjmu k zabezpečeniu jej životných potrieb a jej rodiny. K uvedenému priložila aj vyjadrenie jej zamestnávateľa. Zákaz výkonu činnosti teda negatívne zasiahne osoby a subjekty práve zo spoločnosti, ktorej ochranu súd prvej inštancie vyzdvihuje ako prioritnú. Zároveň uložený jej peňažný trest (s hrozbou premeny na trest odňatia slobody v prípade neplnenia) je s prihliadnutím na skutkové okolnosti, jej osobu, správanie pred spáchaním skutku, ako aj po jeho spáchaní až doposiaľ, na adresnosť práve k jej osobe, plne postačujúci k náprave.

Vo vzťahu k uloženiu peňažného trestu vytyka okresnému súdu nesprávne právne posúdenie spočívajúce v absencii aplikácie ust. § 56 ods. 3 Tr. zák., ktorý umožňuje plnenie uloženého peňažného trestu v splátkach. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že súd zisťoval jej príjmové a majetkové pomery, žiadnym spôsobom v ňom však neprezentoval hodnotiace závery a úvahy vo vzťahu k (ne)aplikácii ust. § 56 ods. 3 Tr. zák. Považuje preto rozsudok v danom smere za nepreskúmateľný.

S poukazom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu prihliadať na prípadnú existenciu dôvodov, ktoré by pripúšťali podanie dovolania, akcentuje najmä zásadné porušenie jej práva na obhajobu a v tejto súvislosti dáva do pozornosti najmä nasledovné skutočnosti:

Už v prípravnom konaní orgány činné v trestnom konaní bez akéhokoľvek odôvodnenia neprihľadli na skutočnosť, že opatrovník mal. I. V. jasne, výslovne a nespochybniteľne nedal súhlas na jej trestné stíhanie. Nebolo možné preto viesť trestné stíhanie pre skutok tak, že medzi poškodených bola zahrnutá aj táto mal. poškodená. V dôsledku uvedeného pochybenia sa skutok o. i. javil ako závažnejší (najmä v kontexte uvádzania počtu poškodených a následkov skutku) v jej neprospech. Taktiež poškodení X. B. a A. B. pri svojich výsluchoch výslovne uviedli, že si voči nej žiadnu škodu neuplatňujú a výslovne aj to, že súhlasia so zmierom. S poukazom na tieto skutočnosti sa mali už orgány činné v trestnom konaní v predsúdnom konaní zaoberať kritériami umožňujúcimi rozhodnutie formou tzv. odklonov a aplikovať ich

na tento skutkový stav (najmä aplikácia ust. § 215 event. 216 Tr. por.). Ani súd 1. inštancie sa aj napriek jej výslovnej žiadosti nevysporiadal s okolnosťami umožňujúcimi zmier, a to bez akéhokoľvek odôvodnenia. V uvedenej súvislosti zároveň odkazuje aj na ust. § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a tvrdí nesprávnosť právneho posúdenia spočívajúcom v neaplikovaní právnych noriem týkajúcich sa uzatvorenia zmluvy s ňou.

Za zásadné porušenie povinností orgánov činných v trestnom konaní a porušenie jej práv, vrátane práva na obhajobu, považuje aj skutočnosť, že ešte pred podaním obžaloby podala prostredníctvom vtedajšieho obhajcu návrh na podmienené zastavenie trestného stíhania podľa ust. § 216 Tr. por. (dat. 10.07.2019) s prílohami (dôkazy, ktoré predkladala vo svoj prospech v rámci obhajoby). Tento sa v súdnom, ani vyšetrovacom spise nenachádza aj napriek jeho preukázateľnému doručeniu dňa 12.07.2019 orgánom činným v trestnom konaní. Orgány činné v trestnom konaní postup podľa ust. § 216 Tr. por. a ani súd prvej inštancie analogické ust. § 282 Tr. por. bez zdôvodnenia neaplikovali. Aj v tejto súvislosti tvrdí nesprávnosť právneho posúdenia veci.

Ďalej upriamuje pozornosť na spôsob a charakter dôkazov zaobstaraných v trestnom konaní orgánmi činnými v trestnom konaní, pričom tieto následne vyhodnotili v jej neprospech. Orgány činné v trestnom konaní pred vznesením jej obvinenia zadali požiadavku na vypracovanie „odborného vyjadrenia“ zo strany Q.. Q.. O. M., V.. a H.. W. D., ktoré boli predložené taktiež ešte pred vznesením jej obvinenia (s výnimkou Doplnku č. 1 zadaného a predloženého zo strany Q.. Q.. B. M., V.. po vznesení obvinenia). Tvrdí porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom, nakoľko počas predloženia predmetných „odborných vyjadrení“ nemohla disponovať právami obvinenej), najmä pokiaľ ide o oboznamovanie sa so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré majú byť v jej prospech alebo neprospech. Má za to, že po vznesení obvinenia mali byť tieto dôkazy zopakované, podobne ako sa to deje v prípade podávania vysvetlení/výpovedí osôb pred vznesením obvinenia a následne ako svedkov po vznesení obvinenia a tieto listinné dôkazy jej mali byť aj osobitne doručené. Nepostačuje teoretická možnosť v podobe práva preštudovania spisu, nakoľko toto je špecifickým a samostatným právom. Zvlášť, pokiaľ ide o doplňujúce otázky na Q.. Q.. O. M., V.., v súvislosti s požiadavkou na vypracovanie doplnku č. 1, kde podľa jej názoru jej mala byť daná možnosť predložiť aj svoje otázky. Zásadné porušenie práva na obhajobu a nesprávne právne posúdenie zo strany už orgánov činných v trestnom konaní vidí aj v tom, že formálne bola zadaná požiadavka na spracovanie odborných vyjadrení v intencióch ust. § 141 Tr. por., predložených výstupov činnosti Q.. Q.. M., V.. a H.. D., má však za to, že v skutočnosti išlo o výkon znaleckej činnosti, ktorá sa má spravovať ust. § 142 a nasl. Tr. por. Znalecká činnosť vyžaduje splnenie prísnejších kritérií a najmä aj obvinený má špecifické práva vo vzťahu k takejto činnosti, ako aj k osobe znalca. Poukazuje aj na obsah podaných odborných vyjadrení, v ktorých sa osoby, ktoré ich podávali, identifikujú ako znalci v príslušnom odbore, čo potvrdzuje, že v danom prípade išlo v skutočnosti o skúmanie a hodnotenie na úrovni znaleckých posudkov, pričom v zmysle ust. § 141 Tr. por. odborné vyjadrenie je možné podať len mimo znaleckej činnosti, čo teda vylučuje, aby ho podávala osoba označená ako znalec. Vzhľadom na okruh, rozsah a význam riešených otázok podľa jej názoru nestačilo iba odborné vyjadrenie, ktoré by malo odpovedať na jednoduchšie odborné otázky, teda skôr na otázky všeobecnejšieho charakteru. Tiež poukazuje na zadanie otázky č. 8 pre vypracovanie odborného vyjadrenia H.. D. na prezentovanie „skutočností zistených znaleckým dokazovaním“. Takýmto postupom sa už orgány činné v trestnom konaní v štádiu predsúdneho konania dopustili nesprávneho právneho posúdenia a to neaplikovaním vo veci ust. § 142 a nasl. Tr. zák. (správne malo byť Tr. por.).

Záverom navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie, eventuálne napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zmenil a rozhodol sám tak, že trest zákazu vedenia motorových vozidiel sa jej neuloží (t. j. súd zruší túto časť výroku o treste).

Verejné zasadnutie krajského súdu o odvolaní obžalovanej bolo vykonané v jej neprítomnosti, nakoľko táto svoju neúčast' na ňom prostredníctvom obhajcu prostredníctvom e-mailovej komunikácie ospravedlnila a zároveň požiadala, aby toto bolo vykonané v jej neprítomnosti a teda na taký postup boli splnené procesné podmienky a aj zástupca krajského prokurátora navrhol vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovanej zamietnuť, považujúc napadnutý rozsudok za zodpovedajúci stavu veci a zákonu. Obžalovanej bol uložený napadnutým rozsudkom skôr mierny trest.

Naproti tomu obhajkyňa obžalovanej na verejnom zasadnutí predniesla konečný návrh v súlade s písomnými dôvodmi podaného odvolania s tým rozdielom, že po zrušení rozsudku v celom rozsahu

navrhla vec vrátiť súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne navrhla zastaviť trestné stíhanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovanej zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o treste, proti ktorým podal tento odvolateľ odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej bolo podané čiastočne dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Žiada sa pripomenúť, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedala kladne, v dôsledku čoho prvostupňový súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovanej, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. okresný súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku sa nevykoná a budú vykonané iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste. V rámci dokazovania bola vypočítaná obžalovaná a v zmysle obsahu § 269 Tr. por. prečítané listinné dôkazy, a to najmä evidenčná karta vodiča, odpis z registra trestov týkajúci sa osoby obžalovanej, správy na obžalovanú a kniha jász. Na základe takto vykonaného dokazovania potom dospel súd prvého stupňa k správne skutkovému a právnemu záveru, že obžalovaná sa spáchaním stíhaného skutku zo dňa 03.01.2019 dopustila prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovanej v súvislosti s jej poukazovaním na splnenie podmienok na podmienené zastavenie trestného stíhanie a schválenie zmiernosti považuje krajský súd za potrebné uviesť, že obžalovaná bola ešte pred samotným vyhlásením v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. samosudkyňou poučená o význame a následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo písm. c) Tr. por. a to v rozsahu podľa 257 ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., pričom v zmysle ustanovenia § 257 ods. 3 Tr. por., keďže mala na hlavnom pojednávaní prítomnú zvolenú obhajkyňu, mohla sa s ňou pred vyhlásením podľa § 257 ods. 1 Tr. por. radiť. Keďže obžalovaná po dodržaní okresným súdom zákonného procesného postupu, následne urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., ktoré bolo súdom prvého stupňa prijaté, výrok o vine, nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo je právne dané nevykonaním dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. Odvolací súd preskúma len, či dotknutý výrok skutkovo a právne zodpovedá obžalobe, k čomu v prejednávanej veci došlo s pozitívnym výsledkom tohto prieskumu.

Krajský súd aj napriek tomu poznamenáva, že okresný súd síce formálne pochybil, keď do skutku zahrnul ako poškodenú aj mal. I. V., nar. XX.XX.XXXX, dcéru obžalovanej, keďže trestné stíhanie pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. je podmienené súhlasom poškodeného v zmysle § 211 ods. 1 Tr. por., a preto v tomto prípade bol na trestné stíhanie obžalovanej potrebný súhlas súdom ustanoveného opatrovníka tejto mal. poškodenej, ktorý ale s trestným stíhaním obžalovanej nesúhlasil. Toto pochybenie nie je však takého charakteru, ktoré by malo vplyv na ďalšie skutkové zistenia, právnu kvalifikáciu skutku a ani na druh uloženého trestu, a to vzhľadom na skutočnosť, že v prejednávanej veci boli konaniami obžalovanej okrem jej mal. dcéry poškodení aj X. B. a A. B. a keďže obžalovaná nie je vo vzťahu k týmto dvom poškodeným osobou, voči ktorej by mali ako svedkovia právo odoprieť výpoveď, preto na trestné stíhanie obžalovanej nebol potrebný ich súhlas v zmysle ustanovenia § 211 ods. 1 Tr. por. Vzhľadom na uvedené neboli splnené podmienky na zastavenie trestného stíhanie.

K ďalším odvolacím námietkam obžalovanej krajský súd uvádza, že vo veci boli vyžiadané odborné vyjadrenia od fyzických osôb, a to od H.. W. D. a od Q.. O. M.. Je zrejme, že títo boli v čase zabezpečenia odborných vyjadrení tiež zapísaní ako znalci, a to H.. D. v odbore: Cestná doprava, odvetvie: Technický stav cestných vozidiel, Nehody v cestnej premávke, Odhad hodnoty cestných vozidiel a od Q.. M. v odbore: zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: súdne lekárstvo, ktorú skutočnosť aj uviedli v podaných odborných vyjadreniach. Podané odborné vyjadrenia sú zákonnými dôkaznými prostriedkami zabezpečenými Policajným zborom za účelom ustálenia priebehu a príčin dopravnej nehody, keďže jej účastníkmi boli viaceré vozidlá a za účelom ustálenia následkov (zranení) spôsobených predmetnou dopravnou nehodou. Z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplýva, že po vznesení obvinenia sa k nim obžalovaná prostredníctvom zvoleného obhajcu vyjadrila. Títo sa však najneskôr ani pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu nevyjadrili k doplnku odborného vyjadrenia Q.. M., vypracovaného na pokyn prokurátora a nepodali ani návrhy na ich doplnenie, prípadne doplnenie vyšetrovania.

Preskúmavajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd čiastočne k inému záveru ako okresný súd, nakoľko uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu považoval za trest neprimeraný, v dôsledku čoho odvolanie obžalovanej považoval za čiastočne dôvodné, a preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste zrušil a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste sám.

Súd prvého stupňa u obžalovanej správne zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to, že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život (ust. § 36 písm. j) Tr. zák.), priznala sa k jeho spáchaniu a tento úprimne oľutovala (ust. § 36 písm. l) Tr. zák.), pričom na druhej strane nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by jej v rámci úvah o výmere trestu priťažovala. Keďže poľahčujúce okolnosti prevažovali nad priťažujúcimi v pomere 2:0, sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby (na 1 rok) znižovala o 1/3-inu (ust. § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák.), v dôsledku čoho bolo možné obžalovanej uložiť trest odňatia slobody na 8 mesiacov. Zároveň odvolací súd zobral do úvahy okrem pomeru aj mieru závažnosti ustálených poľahčujúcich okolností podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák., ktoré boli významné.

Vzhľadom na následky spáchaného prečinu (rozsah zranení poškodených X. B. a A. B.), podľa záverov krajského súdu neprichádzalo do úvahy upustenie od potrestania obžalovanej. Na druhej strane uloženie obžalovanej trestu odňatia slobody, čo aj na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, by však bolo v danom prípade s prihliadnutím na jej osobu neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačovalo aj podľa krajského súdu ukladať obžalovanej miernejší alternatívny druh trestu, a to peňažného trestu vo výmere 700,- Eur. Vychádzajúc z výšky ukladaného peňažného trestu a osobných a majetkových pomerov obžalovanej, keď táto má stály príjem, s poukazom na jeho výšku, ako aj skutočnosť, že je jej tiež poukazované výživné na jedno dieťa, žije v spoločnej domácnosti s otcom jej ďalšieho dieťaťa, pričom na ďalšie dieťa jej nie je, a to práve na základe jej dohody s otcom dieťaťa poskytované výživné, ani odvolací súd nerozhodoval v zmysle ust. § 56 ods. 3 Tr. zák. o povolení splácať peňažný trest v mesačných splátkach. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že po právoplatnosti rozhodnutia, môže v zmysle ust. § 430 ods. 1 písm. b) Tr. por. predseda senátu na návrh obžalovanej z dôležitých dôvodov povoliť splácať peňažný trest po častiach tak, aby bol celý zaplatený najneskôr do jedného roka odo dňa, keď rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Zároveň v súlade s ust. § 57 ods. 3 Tr. zák. krajský súd uložil obžalovanej náhradný trest odňatia slobody vo výmere 20 dní pre prípad, že by mohol byť výkon peňažného trestu z jej strany úmyselne zmarený. Takto uložený trest možno považovať skôr za mierny, odvolací súd by eventuálne nemohol sprísniť jeho výmeru, keďže odvolanie podala len obžalovaná (zákaz „reformatio in peius“).

Krajský súd sa na druhej strane stotožnil s argumentáciou obžalovanej, že okresný súd pochybil, keď jej ukladal aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Pri úvahách o určení tohto druhu trestu a jeho výmery mal za to, že okresný súd nedostatočne prihliadol na pomery obžalovanej a možnosť jej nápravy. S prihliadnutím na osobné a rodinné pomery obžalovanej, ktorá má vyživovaciu povinnosť voči trom deťom, pričom pre riadny výkon zamestnania je jej podľa písomného vyjadrenia zamestnávateľa nevyhnutne potrebné vodičské oprávnenie, ktoré jej nebolo po spáchaní skutku príslušníkmi PZ zadržané, pričom v prípade straty zamestnania by bol ohrozený jej príjem a tým nielen jej vyživovacia povinnosť, ale aj riadny výkon uloženého peňažného trestu, odvolací súd preto zrušil tento druh trestu uložený obžalovanej prvostupňovým súdom.

Uložený peňažný trest zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovanej, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.